

85980, 2508 CR Den Haag

Provincie Utrecht
Commissie Ruimte, Groen en Water

Datum 18-11-2016
Behandeld door Femmie Smit

Geachte commissieleden,

Vandaag spreekt u over de invoering van de nieuwe Wet natuurbescherming. De Dierenbescherming wil u graag voor wat betreft het faunabeheer een aantal overwegingen meegeven, die wij hieronder opsommen.

Wij vinden het belangrijk dat duurzaam beheer van populaties meer is dan het beperken van de omvang van een populatie om schade en overlast te voorkomen. Ons voorstel is om, net als in de provincie Zuid-Holland, een definitie op te nemen voor populatiebeheer in de verordening die dat onderschrijft. Deze zou dan doelen op het geheel aan handelingen dat gericht is op het beïnvloeden van de demografie van de populatie ten behoeve van schade- en overlastbeperking. De provincie geeft in haar reactie op onze eerdere input aan dat zij onder beheer zoals vermeld in de Natuurvisie het ingrijpen in de populatie verstaat. Met andere woorden, het verkleinen van een populatie. Veel oplossingsgericht zou het zijn als het beheer gericht is op het beïnvloeden van de demografie van de populatie. Onder demografie valt niet alleen de omvang van een populatie, maar ook de verspreiding, dus waar komen de dieren voor? Op deze manier neem je mee dat het beheren van populaties ook gericht kan zijn op het sturen van populaties naar gebieden waar je ze wel wilt hebben, en het weghouden van dieren daar waar je ze niet wilt hebben. Je stuurt dan de verspreiding, zonder perse in te hoeven grijpen in de omvang van een populatie. De Dierenbescherming zegt hiermee niet dat ingrijpen in de omvang van een populatie nooit aan de orde zou kunnen zijn, maar wel dat verbreding gunstig is voor alle partijen, mens en dier, omdat hiermee bij het populatiebeheer meer middelen in het vizier komen waarmee overlastsituaties aangepakt kunnen worden.

Ook adviseren wij dat het van belang is om inzichtelijk te maken wat de schade door jachtsoorten (haas, konijn, fazant, wilde eend en houtduif) is en wat de aantallen zijn en hier regels voor op te nemen in de verordening onder 3.2.4, net als in de provincie Zuid-Holland. Dit is noodzakelijk om te kunnen beoordelen of de jacht een maatschappelijk doel dient. Dit is wat de minister heeft beoogt en waarop hij een redelijke wildstand op baseert. Tot op heden is er geen enkel zicht op de omvang van schade door deze soorten en weten we amper hoeveel dieren er zijn. Door dit op te nemen kan de provincie in de toekomst wel de jacht bijsturen als het nodig is. Het voert te ver om nu in detail in te gaan in de

bevoegdheden van provincie rondom de jacht. Maar in het onderschrift kunt u nalezen dat de provincie wel degelijk een rol hierin kan nemenⁱ.

Daarnaast wil de Dierenbescherming aangeven dat zij bereid is om, onder voorwaarden, aan te sluiten als een van de maatschappelijke organisaties in de Faunabeheereenheden, zoals genoemd in artikel 3.1.2. van de verordening. Maar vooralsnog lijkt het zo te zijn dat de Faunabeheereenheid en mogelijk ook provincie, de Dierenbescherming ziet als een partij die hiervoor niet in aanmerking komt omdat zij principieel tegen jacht, schadebestrijding en beheer zou zijn. Wij willen hier meegeven dat standpunten aan de ene kant en discussies voeren over het faunabeheer binnen de wettelijke kaders aan de andere kant als twee aparte eenheden gezien worden door de Dierenbescherming. Wij stellen dan ook dat als de provincie het belangrijk vindt dat dierenwelzijn meegewogen wordt in het faunabeheer in brede zin, zij hiervoor duidelijkere kaders moet geven ten aanzien van de bestuurssamenstelling van de faunabeheereenheid.

Tot slot, zoals aangegeven in onze brief, hechten wij aan een Natuurvisie, Beleidskader en Beleidsregels die bijdragen aan een samenleving waarin mens en dier in harmonie kunnen samenleven. De Natuurvisie zou daarom op kunnen nemen dat zij diervriendelijke alternatieven, dus niet dodend, co-financiert, zoals in Limburg ook voorgesteld is. Zo komen niet alle kosten op het bord van de grondgebruiker en kan het bij goed gebruik ook financiële winst voor de provincie opleveren omdat er minder schade uitgekeerd hoeft te worden.

Wij hopen dat de commissie onze suggesties overneemt en via Provinciale Staten doorvoert in het beleid en de regelgeving. Mocht u nog vragen hebben kunt u ook na afloop van deze vergadering bij ons terecht.

Dank voor uw aandacht.

ⁱ De minister beschrijft een redelijke wildstand als volgt: een stand waarbij schade wordt voorkomen (aan gewassen) en de instandhouding van de soort veilig is (dus niet gaat uitsterven). Ook geeft hij aan dat zolang er geen faunabeheerplan is, jachthouders gewoon volgens de door de minister opgestelde wetgeving kunnen jagen.

Echter, als er een faunabeheerplan wordt opgesteld, dan moet jacht daarin zijn opgenomen (artikel 3.12, lid 1), en dient de jachthouder de daarin opgenomen eisen in acht nemen. Onderdeel van een FBP zijn: passende en doeltreffende maatregelen ter voorkoming en bestrijding van schade (3.12, lid 4) en onderbouwd door trendtellingen van de populaties (3.12, lid 5). GS keurt het FBP vast (3.12, lid 7), Provinciale staten stellen bij verordening regels waaraan in hun provincie werkzame faunabeheereenheden en de door de faunabeheereenheid vastgestelde faunabeheerplannen voldoen (3.12, lid 9). Deze regels kunnen in elk geval betrekking hebben op:

- a. de omvang en begrenzing van het werkgebied van de faunabeheereenheid;

---

b.de aard, omvang en noodzaak van de op grond van het faunabeheerplan te verrichten handelingen waarvoor een ontheffing als bedoeld in artikel 3.17 wordt verleend of waartoe opdracht wordt verleend op grond van artikel 3.18;

c.de wijze waarop en de perioden waarin de handelingen, bedoeld in onderdeel b worden verricht, en

d.de vertegenwoordiging van maatschappelijke organisaties als bedoeld in het tweede lid in het bestuur van de faunabeheereenheid.

Artikel 3.12, lid 9 zegt dus niet dat de regels die provinciale staten opstelt t.a.v. faunabeheerplannen a t/m d moeten beslaan, noch zegt het dat het alleen daaruit moet bestaan. Dit artikel kan Provinciale Staten uitstekend gebruiken om regels te stellen aan de jacht, mits je daarbij 'het algemene recht om te jagen' niet uit het oog verliest.

Met dat artikel kunnen Provinciale Staten eisen dat om te kunnen beoordelen of de jacht een maatschappelijk doel dient, schade voor wat betreft jachtsoorten wordt geregistreerd.

Dit plus het feit dat er trendtellingen moeten zijn (artikel 3.12 lid 5) geeft veel meer inzicht in de jacht (wat is de schade door deze soorten en is er sprake van een gunstige staat van instandhouding) en met die inzichten kan de faunabeheereenheid faunabeheerplannen opstellen die, mits de provinciale verordeningen, waar provinciale staten over gaat, dat eist, de jacht waar nodig om te kunnen voldoen aan artikel 3.20, lid 3, kan inperken.

En dat laatste is feitelijk waar het burgerinitiatief om vraagt, net als de Dierenbescherming in haar eerdere schriftelijke input richting GS.